

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z powództwa J. S.
przeciwko Sądowi Rejonowemu w G.
o wynagrodzenie za pracę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 14 maja 2024 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w Radomiu o przekazanie sprawy do rozpoznania
innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 44¹ § 2 k.p.c.

**odmawia przekazania sprawy innemu Sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 44¹ § 2 k.p.c.**

UZASADNIENIE

Powódka J. S. jest sędzią Sądu Rejonowego w G. i pozwała ten Sąd o wyrównanie wynagrodzenia za lata 2021-22.

Sąd Rejonowy w Radomiu, który jest właściwy rzeczowo i miejscowo jako Sąd pierwszej instancji, postanowieniem z 14 lutego 2024 r. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 44¹ § 2 k.p.c. W uzasadnieniu podał, że dobro wymiaru sprawiedliwości i wzgląd na społeczne postrzeganie Sądu jako bezstronnego może wskazywać na celowość rozpoznawania sprawy przez sąd inny niż Sąd Rejonowy w Radomiu. Z tej przyczyny, że ewentualny środek zaskarżenia

od wyroku Sądu Rejonowego w Radomiu rozpoznawałby Sąd Okręgowy w Radomiu. Rozpoznanie sprawy sędziego przez Sądy tego samego okręgu sądowego – SR w Radomiu oraz ewentualnie SO w Radomiu, może negatywnie oddziaływać na społeczne postrzeganie tych Sądów jako organów bezstronnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie jest zasadny.

Zgodnie z regulacją ustrojową do rozpoznania sprawy powódki ze stosunku pracy właściwy jest Sąd Rejonowy w Radomiu, dlatego nie można stwierdzić, że jest to Sąd niewłaściwy ze względu na szczególną regulację z art. 44² k.p.c., wymagającą *ex lege* przekazania sprawy innemu sądowi.

Powstaje pytanie czy konieczne jest stosowanie art. 44¹ k.p.c., gdyż przepis ten stanowi wyjątek od zasady, zgodnie z którą sprawa powinna być rozpoznana przez sąd miejscowo i rzeczowo właściwy, czyli w tym przypadku Sąd Rejonowy w Radomiu.

Odpowiedź jest negatywna zasadniczo z dwóch przyczyn.

Pierwsza to porządek ustrojowy, który wymaga rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, czyli pierwszeństwo mają przepisy o właściwości miejscowej, stąd regulacja z art. 44¹ k.p.c. ma charakter wyjątku.

Po wtóre znaczenie ma przedmiot sprawy, czyli wynagrodzenie pracownicze, w tym przypadku sędziego. Spory o wynagrodzenie przed sądem pracy należą do zwykłych (powszechnych) spraw, dlatego dochodzenie tego świadczenia przez pracownika, którego wynagrodzenie ściśle określa ustawa, nie powinno wywoływać negatywnego postrzegania sądu jako bezstronnego arbitra.

Inną kwestią jest to, czy dojdzie do rozpoznania sprawy przez Sąd drugiej instancji i czy Sąd Okręgowy w Radomiu wystąpi, powołując się na art. 44¹ k.p.c., o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Znaczenie ma tu instancyjność postępowania, jako że zgodnie z art. 44¹ § 2 k.p.c. o przekazanie sprawy może wystąpić sąd właściwy.

Na obecnym etapie sądem właściwym do rozpoznania sprawy jest Sąd Rejonowy w Radomiu.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.

[SOP]

[ms]